

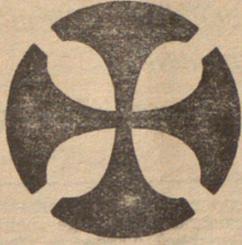
L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

GIRONA, DIVENDRES, 10 DE GENER DEL 1936

NUMERO 9.763

FRANQUEIG CONCERTAT

EL SENYOR

Alfons Teixidor Saguer

Vidu de D.ª Maria Martos Martí

Ha mort havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

- A. C. S. -

Els qui el plorèn: fills Salvador, Felip i Remei; fills polítics, néts, germans, germans polítics, nebots i família tota, en assabentar als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua els preguen el tinguin present en llurs oracions i es serveixin concòrrer a la casa mortuòria, carrer Sta. Eugènia, núm. 42, demà dissabte dia 11, a dos quarts de quatre de la tarda, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial del Mercadal i d'allí a sa darrera estada, per quals favors els quedaran molt agraïts.

Girona 10 gener 1936.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT.

EL SEGLE DE LA "RAISON"

Voltaire i la «passió» destructiva

André Maurois, el gran estilista francès, ens ha ofert darrerament una fina i suggestiva biografia de Voltaire (1). Les subtilitats d'estil i de llenguatge es mantenen en aquesta obra al nivell altíssim a què ens té acostumat aquest biògraf. Però, si la figura del "Patriarca de Ferney", com queda a través d'aquestes pàgines evocadores, pàgines —repetim-ho— d'una contextura literària de primera qualitat? Ens sembla que les simpaties de Maurois per Voltaire no són gaire marcades. L'autor del "Dictionnaire Philosophique" queda a les seves mans una mica diluït en una atmosfera d'amable banalitat, com si els minúsculs versallescos i la gràcil frivolitat de les perruques i de les reverències ocupessin una absorbent preeminència. Es cert que Voltaire no desentona en la silueta curvilínia i galantejadora del segle XVIII — el "segle educat", com l'ha anomenat Ortega i Gasset —, però ens sembla, també, que el seu actual biògraf accentua aquest tret, del François M. Aroutet de les frases d'"esprit" i conivència dels auris salons, i que, en canvi, deixa una mica enlaire l'home de la gran "passió destructiva", l'es-

criptor fugitiu de les catòliques Tulleries i de la Ginebra protestant, i que des de la seva residència de Ferney recull i dirigeix la implacable lluita que sosté l'Europa culta contra l'"ancien régime".

Segle XVIII. El segle de la "il·lustració". El racionalisme ha fet el seu camí, i ja no solament incideix i s'ocupa de l'alta especulació filosòfica — Descartes, Spinoza, Leibnitz —, sinó que, més expandit i menys temorenc als atreviments, ataca la societat actual, els poders constituïts, les prerrogatives del clero, per considerar l'estat de coses present com a fals en la seva base i no ésser d'acord amb les indicacions de la "raison". El segle XVIII, malgrat el seu fons de racionalisme, havia estat encara catòlic, monàrquic, conservador. Amb tot, algunes de les incidències que en ell es desencadenaven — la lluita entre Port Royal i els jesuïtes, la polèmica entre Fenelon i Bossuet, la publicació d'"Els Caràcters", de La Bruyère — presagiaven ja la futura agitació. El segle XVIII, en canvi, marca una època d'irreligiositat, de rebel·lia. La raó queda com a deessa totpoderosa i és als seus dictats que cal estructurar el món i les idees; la resistència que oposarà a tota pretesa

innovació l'"ancien régime" no esmortirà l'afany de reforma, mal que contrari, el farà esdevenir més agressiu, més dissolvent.

En el segle anterior l'anhel de reforma atenya sols el millorament moral de l'individu; en res no s'enfrontava amb els règims col·lectius i estatals. Ara serà diferent: la monarquia, perduda l'ombra estel·lar de Lluís XIV, del "Rei Sol", es veurà cada volta més envilida, enmig de la corrupció cortisana de Versalles i de l'aferrament de l'alt clero i de la noblesa al despotisme absolutista. Hi haurà, però, al continent, quant al règim polític, un model que impressionarà els escriptors francesos de l'època: la monarquia anglesa, que des de la revolució incurrent del 1688 manté una actitud d'iniciis liberals i de tendències no absolutistes, deixant que el Parlament de "wings" i "tories" formi els Governos segons les majories elegides.

Els esperits més influents sobre la reforma política — Montesquieu amb "L'Esprit aux Lois", Voltaire amb les "Lettres sur l'Angleterre", Rousseau amb el "Contracte social" — es veuran atrets, en major o menor intensitat, per l'exemple d'Anglaterra i en aquesta nació passaran uns anys de voluntària residència o de forçós exili. La reialesa borbònica, però, i els seus corifeus palatins, oposaran una resistència impenetrable a l'extinció dels antics privilegis; Turgot, Necker, reformistes influents per l'"Enciclopèdia", seran ràpidament eliminats del

ministeri... Es l'orbosa suïcida dels que no volen comprendre les necessitats vitals d'un país i d'una època: les flames arborades de la Revolució i les tràgiques desfilades vers la guillotina seran, al capdavant, el desenllaç, fatal i obligat, a un llarg procés d'incomprensions i de despotisme entossudit.

En aquest segle de fermentació ideològica, de lluita aferrissada contra l'absolutisme, de progrés i simpatia per les ciències naturals, d'estesa i elegant irreligiositat, les figures intel·lectuals capdavanteres no desdiiuen de freqüentar els salons i de moure's en l'ambient cerimoniós i frívol de les corts palatines i de les mansions senyorials. Bé és veritat que l'escepticisme en matèria religiosa, la simpatia pels progrés científic, la preocupació literària, es difonen per certs sectors de la noblesa i que adhuc personatges reials — com Frederic el Gran — i cortisanes omnipotents — com Mme. Pompadour — mantenen una amistat i atorguen una protecció als escriptors "éclairés".

Enmig d'aquest ambient reverencial i confortable, en el qual, sota les làmpares iridiscents del saló, les insinuacions femenines a mitja veu alternen amb converses sobre descobertes físiques, Voltaire, certament, no és una nota discordant. Ell, malgrat el seu escepticisme i la seva mordacitat, no és un rebel insatisfet, dotat d'aquella rebellia íntima i desesperada que arborà, per exemple, la vida

de Rousseau. L'home del "Contracte social" sí que és un cas idoni de tràgèdia personal, d'inconformisme a tot el que el volta, d'optimisme primicer per a totes les coses i de ràpida calçada en el pessimisme i la desesperació. Per això esbotzarà l'hegemonia racional, i les "raisons du coeur" pascallanes retrunyiran en la seva ploma i obtindran promptament l'ampolla ressonància del "Sturm und Drang", el moviment pre-romàntic alemany d'"impuls i tempesta".

Voltaire, al contrari, resta incrustat en la tònica del seu segle. Davant la lectura de l'"Emili" i l'anhel roussonià de retorn a la Natura, queda estrany i indiferent, i escriu, en to irònic, a l'autor del llibre, que ell no sap imaginar-se de trobar-se tot lleuger de roba i fent saltirones pel bosc de Fontainebleau. Amb tot, cal no confondre unes coses amb altres, i no menystenir l'energia indòmita de Voltaire, la seva formidable capacitat de treball, el seu arborat entusiasme per a lluitar contra el règim caduc i per a fer triomfar la supremacia de la "raison". Maurois passa, potser, una mica per alt sobre aquest aspecte decisiu. Ens diu, simplement, quan el seu biografiat resideix a casa d'una aristòcrata, amiga d'ell, que "treballa a la seva cambra fins a les deu del vespre"... i ens explica, després, amb mil detalls, el sopar i les petites incidències. Però fou precisament gràcies a aquest esforç constant — "...fins a les deu del vespre" — de treball i d'estudi, que Voltaire aconseguí la

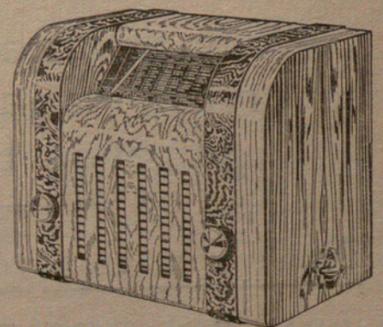
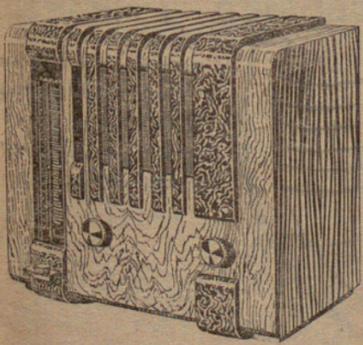
JA HA ARRIBAT! RÀDIO PUNTO AZUL 1936

TOTES ONDES. — CAPTACIÓ SEMIAUTOMÀTICA.

9 circuits sintonitzats. — Mobles d'alta estètica i sumptuositat.

DOS ANYS DE GARANTIA!

Vegi aquests models al casal de les grans marques de Ràdio.

RADIO UNIVERS - Manuel Pla
Plaça Marquès de Camps, 1. - GIRONA

CAMBRA DE COMERÇ

La Càmera Oficial de la Propietat Urbana de la província de Girona, en sessions del mes de Desembre darrer prengué els acords següents:

1.er. — Al senyor Josep Esteve Corredor, per raó de la casa (tipus econòmic) de la seva propietat situada en aquesta ciutat, carrer de Cerverí, número 10 i 12 de la qual és Arquitecte autor i director el mateix propietari.

2.on. — Al senyor Josep Matamala per raó de la casa (tipus econòmic) de la seva propietat situada al paratge de "La Fosca" de la vila de Palamós, de recent construcció sota la direcció de l'Arquitecte de Barcelona senyor Josep Pellicer.

3.er. — Al senyor Lluís Boschdemont per raó de la casa (tipus econòmic) de la seva propietat conruida a Banyoles, carrer de Torres i Bages, sota la direcció de l'Arquitecte de Girona senyor Isidre Bosch.

4.rt. — A la senyora Dolores Quera Colobran, per raó de la casa de la seva propietat situada al carrer del Carme, núm. 55, d'aquesta ciutat de recent construcció sota la direcció de l'Arquitecte de Girona, senyor Josep Esteve Corredor.

5.è. — A la senyora Josefina Molas Coch, per raó de la casa de la seva propietat situada a l'Avinda, del Coronel Molera, núm. 4, de la via de Puigcerdà, de recent construcció sota la direcció del senyor Ramon Puig i Giralt.

6.è. — Al senyor Eduard de Fonsdevila, per raó de la casa de la seva propietat situada al carrer carretera de Madrid a França per la Junquera del terme de Medinyà, conruida sota la direcció de l'Arquitecte senyor Isidre Bosch, de Girona.

7.è. — A la senyora Teresa de la Hija Denaclara, per raó de la restauració practicada a l'edifici de la seva propietat situat al reval de l'Estació de Puigcerdà, sota la direcció de l'Arquitecte senyor Joan S. Roig Lopez, de Barcelona.

8.è. — Al senyor President del "Casino de Ripoll" per raó de la restauració practicada a l'edifici social situat al carrer de Macià i Bonaplata, núm. 4 de la vila de Ripoll, sota la direcció de l'Arquitecte de Barcelona, senyor Josep Riera Reguer.

9.è. — Al senyor Bonaventura Forment, per raó de la restauració practicada a l'edifici de la seva propietat al carrer de la Llibertat, núm. 26 de Puigcerdà, sota a direcció de l'Arquitecte de Barcelona, senyor Josep Riera Reguer.

Donar subvencions a varies Entitats benèfiques de la província, per a destinar-les als seus fins benèfics.

Reclamar contra el padró de l'arbitri sobre solars sense edificar exposat al públic a l'Ajuntament de Girona en el sentit que se n'exclouguin tots aquells terrenys que per circumstàncies especials no tenen caràcter de solars edificables.

Donar suport a la reclamació formulada per varis propietaris contra la contribució especial imposta per aquest mateix Ajuntament per raó de la contribució de clavagueres als carrers de Migdia, Balmes, Emili Grahit i Prat de la Riba en el sentit que se n'exclouguin aquells propietaris que paguen el recàrrec del 4 per 100 per raó d'eixampla.

Interesar del propi Ajuntament acordi facilitar plànols de les zones d'aixampla a es Oficines del Cadastre Urbà i d'aquesta Cambra a l'objecte d'evitar les equivocacions que venen pintant, incloent-se fineses de l'aixampla al Padró general d'edificis i solars que deurien figurar a l'especial d'eixampla i viceversa omb perjudici de l'erari municipal.

Donar suport a la prompta i justa resolució del conflicte plantejat per les dificultats posades de trànsit per carretera als carruatges de tracció mecànica.

—ESPLENDIDO PISO PARA ALQUILAR.— Cinco habitaciones. — Sol todo el dia. 70 ptas. Agua comprendida. Nueva del Teatro, 3, pral.

PER TELÈFON BARCELONA

EL CONFLICTE ESTUDIANTIL. — PETITS ALDARULLS A LA UNIVERSITAT

Barcelona, 10. — Continua la vaga d'estudiants. Aquest matí han ocorregut alguns petits aldarulls a les classes de la Universitat per pretenir els estudiants universitaris que els alumnes de l'Institut secundessin la vaga, no aconseguint-ho.

Una comissió de la Federació Nacional d'Estudiants Catalans ha visitat al senyor Duran i Ventosa, Governador general interí de Catalunya, lliurant-li un document en el qual es demana la integritat de l'estatut universitari.

ELS PRESOS PELS FETS DE TORROELLA A GIRONA

Barcelona, 10. — Accedint el que han sollicitat els condemnats per la causa de Torroella de Montgrí que compleixin condemna a la Model de Barcelona, s'ha rebut ordre per a que siguin traslladats a Girona els esmentats empresonats.

CAMIONETES BLINDADES I MOTORISTES AMB RADIO

Barcelona, 10. — El senyor Dueto ha manifestat als periodistes que seran enviades a Barcelona varies camionetes blindades i 30 motoristes amb ràdio per a poder atendre més promptament el servei.

MANIFESTACIONS DEL CONSELLER DE TREBALL

Barcelona, 10. — El conseller de Treball de la Generalitat de Catalunya en rebre els periodistes a primeres hores d'aquesta tarda, els ha dit que havia aconseguit que una fàbrica de Sant Joan les Fonts, que estava parada per dificultats econòmiques, hagi reobert les portes i que per aquest motiu els obrers que estan en atur forçós tornaran a treballar.

Respecte a la denúncia del diari "La Humanitat", contra l'Institut de l'Atur Forçós, ha dit que ell tenia la impressió que tot el que havia fet aquest organisme estava dintre la legalitat, però com que es tractava d'una entitat autònoma, és el director de la mateixa el que deu contestar l'acusació de què se'l fa objecte.

Referent a la concessió de mig milió de pessetes a la ciutat de Vic, diu que foren donades per l'Institut del Paro Obrero, de Madrid, quines gestions foren recolzades pel diputat senyor Badia.

Referent als concursos obrers de la Conselleria de Treball, diu que aquets concursos foren convocats abans del periode electoral, els quals ara han estat suspesos a causa del nomenament de nous funcionaris.

DEMA ARRIBARA EL SENYOR ESCALES

Barcelona, 10. — El senyor Duran i Ventosa, en funcions de Governador general interí, ha rebut els periodistes en el seu despatx i els ha dit que com que demà ja no hi serà per haver arribat el senyor Escales de Madrid, ha tingut interès en saludar-los i que totes les preguntes que pensaven fer-

COMISSIÓ GESTORA DE COMPRES DEL HOSPITAL MILITAR DE GERONA

El dia 27 del actual a las doce horas, tindrà lugar en este Hospital el concurso para adquirir viveres y artículos con destino al Hospital Militar de Gerona y cuyas relaciones se encuentran de manifiesto en la Secretaria de esta Comisión situada en el citado Establecimiento así como los pliegos de condiciones técnicas y legales porque se ha de regir dicho concurso.

El importe de los anuncios será de cuenta de los adjudicatarios.

Gerona, 9 de Enero de 1936. — El Secretario, Miguel Alonso. — V.º B.º El Teniente Coronel Presidente, Busquets.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC
DE
ELISSEU JUBERT ; JOAQUIM JUBERT
(malalties de les criatures, (malalties de la pell. - cirurgia infantil). - cirurgia dels ossos i articulacions. - fractures).
GABINET DE RAIGS X. — Raigs X transportables a domicili.
Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205
GIRONA

MOBLES
GRAN ASSORTIT EN DORMITORIS I MENJADORS
PREUS MAI VISTOS
GRANS REBAIXES
M. ESTEBA Carretera de Barcelona, 1. — GIRONA

il les fessin demà al senyor Escales. Malgrat això, un periodista li ha preguntat si tenia coneixement d'una denúncia feta per un periòdic referent a la incautació de "El Progreso de Martorell" per mitjà d'un volant de la Generalitat.

ESTRANGER

EL REICHTAG

París, 10. — A "Le Matin" le comunican de Berlín que anoche se aseguraba en los círculos políticos generalmente bien informados, que el Fuhrer tenía el propósito de convocar al Reichtag para el día 30 de enero, tercer aniversario del advenimiento al Poder de los nazis.

Parece que Hitler haría un discurso en el que expondría las líneas de su política exterior y recordaría los éxitos de os nazis durante el año pasado, particularmente en el terreno del resurgimiento militar del Reich.

BENEFICIS D'UN TRACTAT

Washington, 10. — El Presidente Roosevelt ha enviado una carta al Secretario del Tesoro informándole que haga beneficiar a todas las naciones de las ventajas del Tratado comercial que acaba de firmarse en Suiza. Todas las naciones salvo primeramente a Alemania, que en octubre último firmó un acuerdo comercial que no contiene la cláusula de nación más favorecida; segundo a Francia que en la actualidad está negociando un Tratado en el que beneficiará de las actuales ventajas hasta el primero de marzo, lo que representa la prórroga por un mes del limite previsto en el régimen de que disfruta y finalmente a Italia, Dinamarca y Portugal, que habiendo firmado tratados que contienen la cláusula de nación más favorecida, beneficiarán de sus ventajas hasta que los acuerdos sean denunciados.

ELECCIONS A CUBA

La Habana, 10. — Desde media noche todas las fuerzas de policía armada se hallan concentradas en toda la Isla para evitar que se produzcan desórdenes durante la jornada electoral. Los colegios electorales se abrirán a mediodía y serán puestos bajo la vigilancia del ejército.

La opinión general es de que será elegido Presidente, el general Gómez y que Pelayo, partidario de Menocal será elegido alcalde de La Habana.

APELLACIÓ

París, 10. — La "Agencia Económica y Financiera" publica un telegrama procedente de Besilea diciendo que una compañía sueca que posee dos millones de coronas en obligaciones Young ha apelado contra la sentencia de la Sala civil que había rechazado su reclamación por daños y perjuicios contra el Banco Internacional de Pagos por haberle satisfecho los intereses en coronas papel.

La Sala civil rechaza toda responsabilidad por no pagarse los cupones en oro por parte del Reich.

PROTESTA

Londres, 10. — Comunican de El Cairo que el Gobierno de Egipto ha dirigido al Gobierno italiano una nota de protesta por el bombardeo de la ambulancia egipcia cerca de Daggahbur.

TEMPORALES

Londres, 10. — Violentas tempestades de viento, que en algunos momentos han alcanzado una velocidad horaria de sesenta kilómetros, se han desencadenado durante la noche pasada sobre extensas regiones de Inglaterra. Hasta ahora se sabe que hay cinco muertos y numerosos heridos. Los destrozos por hundimientos de edificios son considerables. La región más afectada por los daños producidos por el huracán ha sido la del país de Gales, donde un gran número de poblaciones han quedado sin corriente eléctrica por haber quedado destruida toda la red de distribución.

Plantas i Flors
REPRESENTACIÓ I VENDA DELS
ACREDITATS
ROSERS DOT
AMB LES NOVETATS 1935 - 36
CONFECIÓ DE TOTA MENA DE
RAMS I CORONES
RAMON BARÓ
Ferrandiz i Bellés, 10 i Carme, 11
GIRONA

—VENDO en Blanes bar a toda prueba, con salón billar y juego, cafetera exprés y servicio completo, junto con kiosco instalado en la playa, de gran rendimiento temporada verano. Trato directo. Precio baratísimo. Razón, Prat de la Riba, 7.— Blanes.

ATACADORS

Varsovia, 10. — Dos de los tres atacadores que asaltaron anteayer en pleno día la tienda de un lotero, apoderándose de varios miles de zlotys fueron descubiertos por la policía en un escondite de uno de los establecimientos más concurridos de la capital. Debido a la resistencia que pusieron ambos malhechores la policía hizo uso de las armas, resultando muertos los dos. Les fueron ocupados tres revólveres y dos mil cartuchos y una parte del dinero robado.

ELECTROCUTATS

Ossining (Nueva York), 10. — Cuatro jóvenes de 20 y 21 años fueron electrocutados ayer en la prisión de Sing Sing por haber dado muerte hace un año a un policía en uno de los almacenes de la Quinta Avenida.

CASORI PRINCIPESC

Tirano, 10. — El casamiento de la princesa Semije con el príncipe Abid tendrá lugar el próximo domingo día doce. Después de la ceremonia nupcial tendrá lugar un banquete ofrecido por el Rey de Albania. Los diarios publican la biografía del príncipe Abid que en la actualidad tiene 30 años y es el hijo pequeño del sultán Abdul Amid, habiendo hecho sus estudios en París.

EL CAS HAUPTMAN

Nueva York, 10. — El apasionamiento por el caso Hauptman vuelve a ser muy grande ante la inminencia de que sea ejecutado.

Hoy el "Daily News" publica el texto de una carta de un tal Faulkner, en la que dice que lo hace por un imperativo de su conciencia, añadiendo que Hauptman no es el culpable del crimen, cuya única culpabilidad es la locura del dinero que le hizo arriesgar sus propios ahorros en a esperanza de enriquecerse.

El diario lo interpreta en el sentido de que Hauptman compró al verdadero culpable los billetes dados como rescate en la esperanza de que los podrían hacer pasar impunemente. El autor de la carta añade que por razones personales no puede dar una más amplia información.

INSPECCIÓ AL FRONT

Asmara, 10. — La Agencia Stefani anuncia que el General Valle, sub-secretario de Aeronáutica, ha continuado su viaje en avión para inspeccionar el frente donde fué recibido por el comandante superior del Africa Oriental. Una vez terminada la inspección regresó a Asmara.

DEMANDA DE REFORÇOS

Tientsin, 10. — Se cree que se ejercerá en breve una nueva presión sobre la administración autónoma del Norte de China por parte del ejército japonés, como consecuencia de las nuevas demandas japonesas. Se cree saber que en la conferencia celebrada por los oficiales superiores japoneses se decidió pedir el refuerzo de la guarnición japonesa en el Norte de China.

MADRID

PROTESTA PEL TRASLLAT D'UNA CASERNA

Madrid, 10. — El ministre de la Guerra ha rebut aquest matí a una comissió de les forces vives de Tetuan per a protestar davant el ministre contra el trasllat de la caserna de les forces militars de Tetuan a Ceuta i demanant-li que torni l'esmentada a Tetuan.

Després del senyor Molero ha rebut la visita del coronel Caballero, el tinent Riu i altres militars.

EL SENYOR PORTELA

Madrid, 10. — El cap del Govern, en rebre els periodistes els ha dit que calia desmentir la informació d'algun diari que li atribuïen haver manifestat "que volia ficar a Chirona al senyor Gil Robles". Ha afegit que mai podia haver pronunciat semblant paraula i que el que si va dir era que ficaria dintre la llei a tot els que volguessin sortir-se'n.

Després s'ha referit a la disminució dels atracaments darrerament registrats.

VISITES DIPLOMATIQUES

Madrid, 10. — El ministre d'Estat ha rebut avui les visites del ministre de Rumania i ambaixador de França.

PRESA DE POSSESSIÓ

Madrid, 10. — En la reunió que aquest matí ha celebrat el Consell del Banc d'Espanya han pres possessió els nous consellers nomenats darrerament.

REVISTES

MUNDO GRÁFICO

Nos cuenta esta semana cómo los buzos están trabajando, en plena Sierra de Gredos, en los trabajos de salvamento que se realizan con motivo de las últimas inundaciones que han asolado campos y pueblos, aterrizando a los campesinos.

Publica, además: Vida y aventuras del aviador Lindbergh, que huye de los Estados Unidos para salvar la vida de su hijo. — Recuerdos y anécdotas del traslado del Gobierno de la Generalidad a la cárcel de Madrid. — "Sila", leoncito nieto del león del Negus, pasea por Madrid. — Película de la firma del documento acusatorio de algunos diputados contra el Gobierno. — Actualidades. — Y la continuación del reportaje: "Ojrana"; las luchas del terrorismo contra la autocracia en Rusia.

Compre usted "Mundo Gráfico": 30 céntimos.

En el Saló Comtal de Ripoll tingué lloc una vetllada organitzada pel comitè local, amb el fi de recaptar fons a favor del segell pro infància, prenent-hi part en ella, desinteressadament, la secció infantil, secció de teatre de la Cooperativa Econòmica Ripollesa, secció de rítmica de l'Orfeó de Ripoll, les orquestres "Serratinos" i "Nova Ripollesa."

Les Joventuts d'Esquerra d'Olot han enviat una quantitat en metàl·lic a la família del malaurat Lluís Bello, producte de la subscripció organitzada per aquest fi.

Ahir estigué en aquesta ciutat una representació de la Junta de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Barcelona, composta dels senyors Hurtado, Duran, Canyameres i Colom, per tal d'entrevistar-se amb la Junta del Col·legi d'Advocats a fi de tractar de la participació al Congrés Jurídic Català que es projecte.

Els visitants foren rebuts per la Junta del Col·legi, composta dels senyors Franquesa, Quintana Serra, Bartrina, Vallès i Camps i Arboix, els quals oferiren la més entusiasta adhesió dels advocats gironins al susdit Congrés, el qual, per les notícies que en tenim, assolirà una excepcional importància.

Existeix molta expectació davant l'anunci del concert que tindrà lloc el proper dimarts en el Teatre Principal d'Olot, a càrrec de l'exímia violinista Elisabet Coemans de Pérez Farrás, acompanyada al piano per Alexandre Vilata.

Consultori de Patologia Digestiva
Dr. F. Font Miralles
Ex-Medje de l'Hospital de la Santa Creu Sant Pau de Barcelona
Malalties de l'Aparell Digestiu i Nutrició
RAIGS X
Hores de consulta:
Dimarts, dijous, dissabtes de 3 a 6.
CARRER EXIMENIS, 10, 2.º, 2.ª (Ave Maria)
Telèfon 351

Carnet del radio-orient

RADIO GIRONA

19. — Música selecta en discos.
21. — Recitació de poesies, per Josep Lambert:
Sonatina. Ruben Dario.
Canción del pirata. Espronceda.
La Pedrada. Gabriel i Galan.
21.15. — Recital pel tenor Josep M.ª Mestre, acompanyat al piano pel mestre F. Civil:
Has permès que t'estimés, Lozano
La Missa primera, Molera
Te quiero, dijiste, M. Grever
Mi vieja, Quintero
La Dolorosa, Serrano
Morucha, Quintero
Los de Aragon, Serrano
22.10. — Retransmissió des de "Ràdio Associació de Catalunya". — Original sèrie de concerts-intervius. Primera sessió: Mercè Serós, conqonetista.

U. R. MADRID

20.45: Transmissió des de Barcelona, del programa setmanal Ford.
22: Campanades de Governació.
22.25: Concert de "Danzas" pel Sextet d'Unió Ràdio.
23.15: Música de ball, transmesa des de Casablanca.

RADIO BARCELONA

20.45: Programa setmanal Ford.
21.45: Orquestra Ràdio Barcelona.
22.20: Transmissió des de la Granja Royal. Concert pel Sextet Toldrà.

OPERES I OPERETES

19: Prague: "Egmont", tragèdia de Goethe, música de Beethoven.
20: Alger: Fragments de "Louise", de Charpentier.
20.10: Zurich: "Idomedeo", òpera de W. A. Mozart.

Bosch Masgrau J.M.
METGE
TISIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES
MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR I PULMONS.
CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda
Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÈFON, 251

OPERES I OPERETES
19: Prague: "Egmont", tragèdia de Goethe, música de Beethoven.
20: Alger: Fragments de "Louise", de Charpentier.
20.10: Zurich: "Idomedeo", òpera de W. A. Mozart.

Bosch Masgrau J.M.
METGE
TISIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES
MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR I PULMONS.
CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda
Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÈFON, 251

VIDA LITERARIA Y ARTISTICA

Un gran periodista e historiador americano

Con la obra titulada "La huella del general don Antonio López de Santa Anna en Yucatán", que acaba de aparecer, viene el ilustre escritor y periodista mexicano don Carlos R. Menéndez a renovar la atención que considerable sector culto del mundo hispanoparlante siente hacia su personalidad y su obra, tan relevantes y polifacéticas en todos los órdenes. Hace ya tiempo que nos cupo el honor de exaltar aquí en España el significado de nombre tan benemérito, que aparece hoy día como uno de los que en mayor medida han contribuido a la cultura del nuevo continente, de una manera efectiva, pues sus ideas no han sido concebidas para quedar sin trascender, ya que, todo lo contrario, irradian, entre otros medios, por los del libro y la Prensa.

Carlos R. Menéndez, polígrafo, periodista, investigador, político, hombre de lucha cuyo temple acreditó con las adversidades y las persecuciones a lo largo de una ya dilatada existencia de honestidad espiritual y conducta personal ejemplares, que ha merecido que infinidad de corporaciones sabias de diversos países le hayan elegido como miembro y le discernan otros honores, prosigue, decimos, incansable, su actividad, que no se limita a la interpretación erudita de las esencias del pasado, por cuanto manifestóse, principalmente, en esa cátedra de insuperable eficiencia ideológica que es el periodismo. Ayudado por sus hijos, dignos herederos del blasón acrisolado de su apellido, da vida al "Diario de Yucatán", altísima tribuna, meritorio exponente de la Prensa hispanoamericana que por su concepción moderna, su seriedad y elevación consciente ejerce tan poderoso y creciente influjo en la cultura yucateca y, en general, del mundo hispanoamericano. Pocos grandes diarios allendeocéanos tan atrayentes en su contenido y en su factura, indicadores del amor y el desvelo con que cuidan de todo detalle sus elementos dirigentes. El comentarista, que sientese altamente honrado al venir colaborando en él donde hace dos lustros, puede dar fe, imparcial y objetivamente, de lo meritorio de tal publicación.

"La huella del general don Antonio López de Santa Anna en Yucatán" bastaría por sí para enaltecer el nombre de su autor como oficiante en el

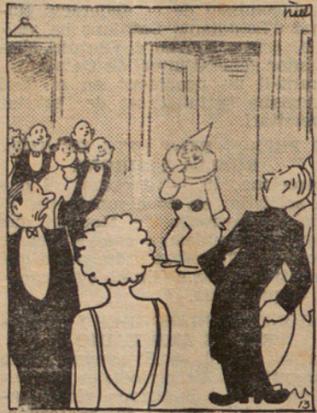
culto a Clio: hasta tal punto alcanza la obra positivo interés exegético y lúcida claridad didáctica en su exposición. Menéndez es de los historiadores que, fieles a la imparcialidad, no se proclaman en su concepción criteriológica sin los necesarios elementos de juicio, y ello hace que todas sus apreciaciones aparezcan prestigiadas por esas su serenidad y solvencia. En el caso concreto del libro en cuestión, las dificultades inherentes a su trazado suben de punto habida cuenta de lo encontradas, lo dispares que fueron las contribuciones de historiadores precedentes, sujetos al influjo de previa intención apologética y detractiva. Como lee en el certero prólogo puesto a la obra, Menéndez hace resaltar las características que la Historia tiene ya definitivamente asignadas al personaje estudiado, que son las de haber Santa Anna carecido de ética en el curso de su vida, horra de grandeza que la abrigara, por lo cual no fué "ni genial guerrero, ni conspícuo jefe de la República, ni sabio y probo administrador, ni docto en ciencia alguna, ni hombre de modestas pero respetables virtudes privadas", infringiéndose de todo ello que sólo en un país y en una época decadente, en un medio político-social deleznable pudo figurar en primera línea, como dirigente, persona que sólo ostentó el valor personal, el arrojo.

El autor denota en todo momento el mayor acierto al desarrollar el tema dentro de la tónica y ponderación propuestas. Como el título deja entrever, la obra afronta, concretamente, el estudio de la actuación de Santa Anna en Yucatán durante el tiempo en que ejerció la máxima autoridad en aquel Estado; pero, además, constituye un acabadísimo estudio personal totalitario del mismo, pues Menéndez no se limita a la mera crónica del no muy dilatado lapso de tiempo que duró aquel mando, sino que remontase a los antecedentes del mismo y profundiza en las apreciaciones consiguientes que definen la psicología del caudillo. Dada la síntesis con que los precedentes historiadores trataron esa parte de la vida de Santa Anna y la carencia en los archivos de material de primera mano y ordenado acerca de la misma, el libro que comentamos viene a constituir creación original y oportunísima, que amplía y enriquece las perspectivas de la investigación historiográfica hispanoamericana contemporánea. Sus elementos documentales inéditos — resultado de larga y paciente tarea de búsqueda y compilación —, su sabia rectitud de criterio y el nobilísimo deseo de que la

labor que la ha dado vida influya en la tan necesaria renovación de la crítica del pasado próximo de América, imprimen a "La huella del general don Antonio López de Santa Anna en Yucatán" valor y prestancia ejemplares en la actualidad intelectual y bibliográfica de lengua castellana.

ANGEL DOTOR

DIBUJOS DE "L'AUTONOMISTA"

L'home que s'equivocà pensant que "havian invitat per a un ball de disfresses."

—Sembla quelcom descarnada a aquesta oca.
—Sí. No totes poden estar tan bé de carns com la senyora.

Tabac durant la crisi.

Teatre Municipal

A conseqüència d'una greu afonia que reté al lit a la diva Estrellita Castro, l'anunciat espectacle per al proper diumenge tindrà lloc un petit ajornament.

En substitució, el pr per diumenge, tarda i nit, actuarà en el Teatre Municipal l'espectacle complet "Fantasio", amb la seva orquestra-jazz "Simfonia Bois" la qual està realitzant amb èxit una tournée per tot Espanya. Per aquest espectacle, regiran preus populars.

Per al dia 19 del mes en curs, se'ns anuncien dues úniques representacions per la notabilíssima companyia de comèdies de la il·lustre actriu Antonia Herrero.

ESPORTIVES

FUTBOL

J. E. Independència 3 Penya Torredelflot 1

Diumenge passat tingué lloc a l'Estadi de Vista Alegre l'anunciat partit de revenja entre els equips infantils esmentats, guanyant l'equip que sabé jugar més a futbol.

La primera part fou de domini altern, acabant amb un empat a un gol, marcats per Pol i Fornells, respectivament. Aquesta part fou de luïment per ambdós porters, fornint belles parades.

A la segona part la Penya sortí amb games de guanyar, dominant els primers quinze minuts seguits, sense poder marcar per la formidable actuació del terret defensiu de la Independència, però seguidament s'imposà la tècnica de l'equip contrari i féu una exhibició de futbol. Als 30 minuts de joc un centre de Mellado és rematat per Juandó, marcant el segon gol per la Independència. Seguidament el mateix Juandó recalca la victòria marcant un tercer gol en una fallada de Rustollet; amb el resultat de 3 a 1 acaba el partit.

A les ordres del senyor Sotorra, que ho féu molt bé, els equips s'arreglaren:

Independència: Pascual; Bac, Bosc, Masó, Colomer, Tomàs; Fornells, Torres, Juandó, Gruartmoner, Mellado.

Penya Torredelflot: Rustollet; Molits, Felip; Codina, Coll, Rodríguez; Cinto, Viusà, Huertos, Hugues i Pol.

Donem les més expressives gràcies al gran esportiu gironí senyor Mon-

tanya, per haver cedit galantment un obsequi a l'equip vencedor.

CICLISME

El Club Ciclista Figuerenc organitza el Primer Campionat Ciclista Infantil

Diumenge vinent, dia 12, a les 10'30 del matí, es donarà la sortida per tal de disputar-se aquest campionat el qual, donades les moltes inscripcions, promet ésser interessantíssim.

Aquesta cursa està reservada per a corredors de fins a 17 anys.

No hi ha dubte que el cub organitzador obtindrà, com sempre, un èxit esclatant, èxit que l'animarà per a organitzar altres curses importants, a més de les que ja té projectades, entre elles, la prova ciclista sense cadena.

Felicitem per endavant el Club Ciclista Figuerenc pels seus bons èxits en bé del ciclisme.

F. B. V.

Equip que l'amateur del Girona F. C. arreglarà diumenge per a jugar contra La Bisbal

Ahí l'entrenador senyor Zabala confeccionà l'equip amateur del Girona F. C. que el proper diumenge ha de jugar a l'Estadi de Vista Alegre en partit de campionat comarca, contra el C. E. La Bisbal, que és el següent: Vilagran; Bosch, Baiges; Tries II, Sancho, Dalmau; Serrano, Henche, Serra, Garcia i Xifra. Suplents: Prunedà i Amat.

L'encontre començarà a tres quarts de tres de la tarda i regiran els preus per aquesta classe de partits, o sigui: Socis, gratis; no socis, 0'75 ptes; mitja entrada, 0'30; seient a banc 0'50; seient a tribuna, 1 pta.

CASA TÍPICA "LOS CARACOLES"

Esocialitat en el peix fresc

Llagostes i pollastre a l'ast a la vista del públic

Servei per cobarts i a la carta

ESGUDILLERS, 14 BARCELONA

A 50 METRES DE LA RAMBLA

ATENCIÓN J. ROURA (a) XELET

Dirigir-se, Carrer de l'Estany núm. 8 i 12. — BANYOLES

En la ciutat de La Bisbal es ven una de les més acreditades Barberies, situada en el cèntric carrer de Pi i Margall, núm. 22
Tracte directe amb el propietari.

CARBONS

La vostra calefacció i cuina us donaran millor rendiment amb carbons de la casa

Julia Pallarés

Abans Bertran i Cia.

LA MÉS ANTIGA DE GIRONA

ANTRACITA NOUS DE GALES, COK etc.

Magatzem: LA RODONA - Tel. 332 — GIRONA

Per encàrrecs: EXIMENIS, 8 porteria (Ave Maria)

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

CAPÍTULO XIII

LA CASA DE TÓCAME-ROQUE

La célebre casa de Tócame-Roque estaba primeramente extramuros, luego en un extremo de la población, y ahora en un barrio elegante, en una calle aristocrática donde gran número de edificios pueden ser calificados de santuosos.

¿Cuándo se edificó?
No hemos podido averiguarlo.
¿Qué origen tiene su extraño nombre?

Nadie lo sabe, y ni siquiera sobre este punto se refiere ninguna de esas tradiciones inverosímiles con que se pretende justificar etimologías imaginarias. ¿Para qué hemos de inventar un cuento a propósito del nombre de esta casa? Preferimos decir con franqueza que todos nuestros esfuerzos han sido inútiles para averiguar el por qué de Tócame-Roque.

¿Por qué se ha hecho célebre la casa que nos ocupa?

No es menester más que entra en ella y se explica su celebridad, pues aunque ha sufrido algunas transforma-

ciones y se ha revestido con algunas galas como para satisfacer las exigencias de nuestro tiempo, conserva, particularmente en su interior, sus rasgos característicos.

Ocupa gran extensión de terreno y hace un siglo era la única casa de vecindad que albergaba tantos habitantes y de condiciones tan distintas, que bien puede decirse que representaban todas las clases de la sociedad, nobles y plebeyos, honrados y criminales, pobres, ricos, pues había algún avaro de esos que viven miserablemente y se complacen en atesorar.

Hubiera sido imposible hacer una estadística de los habitantes de la casa de Tócame-Roque, y aún hoy sería muy difícil, pues ni su dueño sabe cuántos inquilinos tienen cedida a otros parte de su reducida habitación. Hay quien opina que una parte de la calle del Barquillo, y particularmente el terreno que fué huerta del monasterio de las Salesas, pertenecía en el siglo pasado a la jurisdicción de Vicalvaro.

Tiene dos cuerpos la célebre casa, y una particularidad que la distingue de todas las de Madrid, la estrechez

de sus puertas, que en cambio son bastante altas, resultando que más bien parecen saeteras o troneras de grandes dimensiones. No es posible adivinar por qué la hizo así el que la edificó, pues no ofrece ventajas en ningún sentido. La puerta principal, que es la más ancha, no permite que entren dos personas al mismo tiempo. En la época en que principia esta historia, es decir, en la mitad del siglo pasado, cuando acababa de edificarse el monasterio de las Salesas, donde la reina doña Bárbara pensó llorar su viudez, cuyo caso no llegó, era sombrio el aspecto de la casa de Tócame-Roque, porque su dueño no se cuidaba de pintar las paredes, ni siquiera de tapar los desconchados y grietas, ni de hacer ninguna obra.

Estrechas y empinadas escaleras que culebrean entre los muros, pasillos y corredores que forman laberinto, donde es fácil perderse, puertas desvencijadas, apollilladas y ennegrecidas, patios húmedos y lóbregos, y aquí el sol, allí la oscuridad... He ahí su interior.

En los corredores y en las ventanas que dan a los patios, prendas de ropa, trapos de forma indefinible, harapos repugnantes puestos a secar, que ofrecen el golpe de vista más extraño y pintoresco porque se ven todos los colores y todas las formas.

A todas horas, hasta que el sol se oculta, y aun de noche en el verano, no podéis atravesar los corredores y pasillos sin encontrar más de cien personas que os obligan a deteneros mientras os dejan libre el paso, porque las mujeres salen de sus aposen-

tos para coser y peinarse las unas a las otras, y los chiquillos, desgredados y medio desnudos, juegan, corren, saltan y gritan, y gritan las mujeres también, porque con frecuencia entablan conversaciones de ventana a ventana, de corredor a corredor, unas veces para ocuparse de sus asuntos, y otras para reñir. El ruido no cesa, el movimiento es siempre el mismo. Se oye reír y llorar, cantar y lamentarse, y es curioso observar la diferencia de los tipos, de las edades, de las condiciones.

Allí todo se confunde, se mezcla, se ve en consorcio extraño, lo alegre y lo triste, lo feo y espantoso y lo bello y dulce, la virtud y el crimen, la malicia y la inocencia, la desesperación, la resignación, el estoicismo, el amor, el odio, el mundo, en fin, en aquella casa, agitándose con todas sus pasiones, sus grandezas y sus ruindades en aquellos aposentos, lóbregos los unos, inundados de sol los otros.

Todo tiene allí un tinte particular, algo inexplicable que lo caracteriza.

¿De cuántos dramas han sido testigos aquellas sombrías paredes!

Todo ha cambiado alrededor de la casa de Tócame-Roque.

Desaparecieron las casas a la malicia, los cajones llamados de puntapié, el convento de Santa Teresa, las casas de canónigos, los chisperos que ocupaban la calle de San Antón, y cuanto caracterizaba aquel barrio. No queda más que el monasterio de las Salesas con su aspecto de palacio, y su precioso templo, obras que, a pesar de algunas líneas impuras, pueden ser consideradas como joyas de arte. Su

huerta ha desaparecido, y en el terreno que ocupaba, de gran extensión, se han trazado calles y se levantan edificios lujosos.

Los vecinos de la casa de Tócame-Roque se consideraban como habitantes de un pueblo distinto y aunque tuviesen sus rivalidades, sus odios y sus luchas, se unían para defenderse de un enemigo común, que era cualquier persona que no formase parte de la vecindad. Para ellos, la verdadera patria era aquel edificio y herir a uno de sus habitantes era herirlos a todos.

Más de una vez produjo graves conflictos la entrada de la justicia en la casa de Tócame-Roque, porque los vecinos miraban el hecho como cuestión de nacionalidad, y no sufrían con paciencia la invasión del territorio.

Si allí tenía lugar algún suceso grave que hiciese precisa la intervención de la autoridad, era inútil pedir clarificaciones, porque todos juraban que no habían visto, ni oído, ni tenían noticia de nada.

Todas estas circunstancias podían ser muy favorables para Jacinto; pero también contribuía a colocarlo en situación más difícil.

No debemos ahora ocuparnos por uno de los habitantes de la célebre casa, porque iremos dándonos a conocer según vayan tomando parte en los sucesos que tenemos que relatar.

Y basta de descripciones, que buenas que sean son enojosas cuando se hacen largas, y reanudemos el relato de los sucesos.